

3.

Zionin
Hengellisen Kewän
Kukoistus ja Kaswando

Sirret,

Toista

Ensimmäinen:

Wanhurstauden Nuringon koitosta
Herran Nimen pelkääväisten ylise.

Toinen:

Armollisesta hengellisestä Sateesta.

Kolmas:

Hengellisten liikutusten tuulista.

Neljäs:

Hengellisistä myrskyistä ja rajua
ilmoista.

Viides:

Hengellisest elon ajast ja niittämisestä.

Kuudes:

Sen wijmeisen elonajan waarasta ja
wirwo:uksesta.

Jotka Kewä: wuodesta 1767 on Prántiin
andanut

ABRAHAM ACHRENIUS.

WASA, 1779.

Prändätty Georg Wilb. Londicerildä.

Prändätyn Exemplarin jällen. Turusta.

Thesa Finſka Wiſor äro af Theologiſka
Faculteten öfverſedde och adproberade ſamt
tillätne at tryckas.

In fidem Protocolli
NICLAS HIELT,
Facult. Theol. Not.

Enſimmäinen Wirſi.

Wanhurſtauden Aurington koitosta
Herran Nimen pelkäwäiſten ylike.

Weisatan kuin: Nyt kaikki Chriſtityt iloittat ic.

I.

Wanhurſtauden Auringo Niill' kaikill'
wiellä koitta, Kun Herran pel-
won muille ſuo, Jhe myös eſteet
woitta: Niin ett hän hywääs kukoistu, Ja päi-
wän koitost ihastu, Ja kukoisturens hoitta.

2. O JESU Aurin' armias! Sun walos
wiellä laina, Wanhurſtauden satamas, Hämä-
rät alaspaina: Suruttomutta wäſytä, Ja ſie-
lui raukoi herätä, Tykönm pöſy aina.

3. Auringo kaikki walaise Ja ſaatta liju-
tureen, Ett kuljet' nähdän oikia tie Maalliseen
waellureen: Niin JESUS kaik' myös walaise
*), Jotk' Herran pelkoon ehtine, Ja armon
waikutureen.

4. Wanhurſtauden aurinjo Wanhurſtau-
teen ſaatta, Ja auruden myös myötäns tuo,
Kost' synnin duomion laatta Ja synnin wallan
ſulke pois: Jos Sielu raukat herät wois, Niin
ei heit' pimiäs kaattais.

5. Sill'

*) Joh. 1: 4. Joh. 8: 12.

5. Sill' JEsus Christus walaise, Ne kuit
waan oikein herd, Ja kuolluista pyrkine, Hyl-
jäten tietä wäära: O Sielut ylösnoikan jo,
Wanhurskauden auringo Teill koitta armos
perdt.

6. Auringo kaicki lämmittä: Nijn JEsus
myöskin teke, Jot' hänen armon kāsittä Ja
sulan armon näke, Se rackaudes palawa, E-
läwän uskon halusa, Kylmyden pojes säke.

7. Rackaudesa JEsuren Se armon halus-
loista Ja hänen tahtons tekemään Myös pyrki?
pojes poista Mailman rackauden yöt: Sill' ar-
mon halu ombi myöt, Joll päästän syñin soista.

8. Täs armon auring sydämen Sytyttä pa-
lawari *), JEsureld autuutt' kerjämään Ain
saatta ahkerari; Ja JEsurehen kiinnittä Elä-
wäs uskos yhdistä Mutuuden tawarari.

9. Täs palawainen rackaus **), JEsuren lä-
senitä Sitt' yhdistyneen saatta myös, Moyrhdes
ylöspitä, Ett' toinen toisens tarwike, Ja ar-
mon lahjoi tarike, Neuwoden yhteen liittä.

10. Auringo kaicki kaswatta, Kuin kaste kuu-
wan laatta, Ja elon ajar walmitta, Ja tulens-
dumaan saatta: Nijn myöskin armo JEsuren
Kaswannon saatta sulaisen, Ja hedelmittä
tuotta †).

11. Täs uskon wahwuus kukoistu, Kuin
armon auring koitta, Toruden tundo kirkastu,
Ja kaicki esteet woitta, Täs rauha kaswa Sie-
lulle, Ett' Zengen ilos riemuike Se, jonga
armo hoitta.

A 2

12.

*) Luc. 24: 32. Rom. 12: 11. **) 1 Petr. 1: 22.
& Petr. 4: 8. †) Joh. 15: 5, 8.

12. Täs kärsiwäisyys hedelmisn Myös puh-
ke tiusauris, Ja elon toivo kuckaihin Viel
lewi lohduituris: O Jesu Sielui walaise, Ja
armon tulell lämmitä Kaswandoon koeturis.

13. Täs myöskin uusi kuuliaisuus, Jumal-
lan Sanan jälkeen, Min armon kautta ombi-
uus, Eik laike sydäntä tekeen, Jesurell owe a-
wamaan, Siin löytä armon atrian, Ei Sielu
sitt kuol' nälkään.

14. Wanhuriskaudes, pyhydes Sitt Herraa
palwelepi, Ja Hengen halun nöyrydes Min iske
tygöns repi Jumalan armon kuckaihet, Ja Tai-
waan Waldakunnan tiet Toiwosa kulkeilepi.

15. Wanhuriskauden auringon Tai omhi he-
delmistä Kuin armon koitto suoston Ensisit joda-
meen pistä: O Jesu joudu auttaman Ja Sie-
luja walaiseman Pyhydes Tempelistä.

16. Jumalall kuitos kaikis maas! Kaick kün-
noittakat Herraa, Kuin armon walon annai-
taas, Kuoleman warjos kerran Juur Lunasta-
jas Jesures: Tul Jesu, asu sydämmes! Ja
lohdu' wiel sen werran,

17. Ett' Sinus kinni rippuisim, Ett' Sinus
elon löydän Ja Taiwan maan kipeisim, Ett'
saisim ilon tähden, Karikan walos iäises, Su-
loises Herras Jesures, Tykönä Taiwan Pyhy-
dän.

18. Siel tule Surwi suloinen, Jos täällä
kewälöytän, Sulan armon kukoisturen Myös
sarmo tääll on näytän. Tul' Jesu! joudu a-
wun kans, Jlabuttaman kohdastans Nyt', joit'
on murhe täytän

Mal. 4: v. 2

Mutta teille jotka minun Nimeäni pel-
kätte, on Wanhuriskauden auringo koitta-
wa,

wa, ja auritus Hänen siipeins alda: Ja rei-
dän pirä käymän ulos ja sisälle, ja lišändy-
män niinkuin syötriä wastat.

Toinen Wirsi.

Armollisesta Hengellisestä sateesta.

B. c. Suru ilon edell ic.

I.

S mikä kuiwuis on, Kuin paiste auringo
gon Bois talwi nesten kuiwa, Ettei ol' s
siemen uiwa, Juur luonnon liotures,
Petoren lohduures.

2. Täs sydän on se maa, Kuin luonnon ne-
sten saa Juur talwen kylmydestä Oman sydä-
mens jäästä: Sijn kuollut usko lepä, Eik ro-
pafotans häpe.

3. Mut' armon auringo Sen maan juur
kuiwar tuo, Ett halke huutamahan, Baiwans
walittamahan, Ja armon sadett' huuta Mur-
hesans täyttä suuta.

4. Sitt armon pisarat Sydämeen wuota-
wat: Sitt hnywä Siemen itä Niinkuin myös
olla pitä, Ja orayehen riendä, Kuin Sieht
ikens kändä.

5. Puol kuiwan kynnetän, Tuoren maan y-
timen, Ettei iuur koway paaduiss, Eik lijkutto-
may maaduiss, Sitt tuulet kuiwar wetä Au-
ringon paistes tätä.

6. Niin myös hengellis Juur kuiwa on kä-
sis, Kuin murhen tuulet riendä, Sydämen kui-
war kändä: Se kiru kynnon aika Ei säästä
mitän paikka.

7. Se kuin ei kyndöön saa Sill tule kowa
maa, Ja pahudesa paatu, Ja synnin lewos
maatu: Pyhd' kyndöön sielu rauka, Sydä-
men kowa paikka.

8. Jos luonnon märkydet Sun kyndös estä-
vät, Sun oma lohdukses: Kyll nekin kiusau-
ses, Ja Herran pelwon tuulis Pois kuiva;
waick ets luulis.

9. Sitt sadett' halaja Kyhnetty kowa maa,
Sitt hnywä Siemen kyndöön Heitetän oikiaan
säändöön: Kost' sade sitt' pääll lange Nijn wi-
herjöhe sangen.

10. Taisade armoinen Armon lupauyen Juur
sydämehen sijtä: Jok' waot päälle piirtä Se
lijat wedet estä Joita ei sydän kestä.

11. Armon lupauyet Hengen lohduxyet, Ne
armon sateet liene, Kuin sydämehen wiene
Juur kasten terwellisen Märkyden Taiwallisen

12. O Sanan suloisuutt' O armon rickautt!
Kuin kylmän talwen kiändä, Kyndämään Sie-
lui wändä, Ja kewän jällens anda Kuin ar-
mon sateet kanda.

13. Ett wiherjöhe maa Kuin armon kasten
saa: Tul' Jesu armon walo, Tul' sydämitten
halu Ja Hengen kewä laina, Tykönam pysy
aina!

14. Sun paistes, kylmyden Ja luonnon mär-
kyden Poispoista sydämistä, Ettei ne kyndö estä
Eik' kylwön aika: Kiell's, Autuuden oikiall tiell's.

15. O Jesu suloinen, O Jesu armoinen,
Alun armon kewän koitta, Ja kaikki esteet woit-
ta: Suo sadett' hengellist's, Sielulle terwel-
listä!

Psalm.

Psalm. 68: 10, 11, 12.

Mutta nyt sinä Jumala annat armollisen lauteen, ja wirwotat Sinun perimises, joka wäsnyr on. Että sinun launas siinä asuis: Jumala Sinä wirwotat hywydelläs raadolliset. Herra anda Sanan luurella Ewangelistain juokoll.

Hes. 34: 26, 27.

Ja rahdon heidän ja kaicki minun kuculami siunata: Ja annan heille sata oikialla ajalla, joka on armon sade olewa ic.

Jer. 4: 3.

Ryndäkät wastuudesta, ja älkät kylwätkö orjantappurain sekaan.

Osä 10: 12.

Kylwäkät teillenne wanhurstaudeksi, nijsä räkät laupiudeksi. Ryndäkät teillenne kyndö, että nyt on aika Herra eziä, sihen asti kuin hän tule, ja sata teille wanhurstauden.

Kolmas Wirsi.

Hengellisten liikutusten tuulista.

B. c. Sen Gutwen suloiutta ic.

1.

Tuing' liikuturen tuulet Viel Herra anda meill'? Kuins hartaast Sanan kuu-
let, Ja suostut armon teill: Nijn liikuturet anda Juur omaan sydämees, Herra kuin kaicki kanda Sanas woimallises.

2. Eäs nouse pohja tuulet Ja haastoll kurritta, Ett wapisewat huulet, Kuin tähto ru-

Koilla: Täs louna runlet jälle Sen pelwon
kewittä, Ja sulaisen tuo hellen Kuin armo
lämmittä.

3. Niin Herran fryndimaasa Sen yrtit
wuotawat, Ja armoitetus haasa Armosa kas-
wawat. Täs wuota khyneleistä Myöndynein sy-
dämet, Kuin Sanan woima pista, Ja haluun
riendawät.

4. Jumalan Sanan woima Sydämet lij-
kutta, Ja saatta armon toimeen, Ja uskon
waikutta: Juur parannusen säännös Sydä-
mes kaändywäs, Kosk' murhen ombi äänis
Haluises sydämes.

5. Ne Herran waimut owat Kuin Sielut
liikutta, Ja armon myötäns tuowat, Kosk' u-
skon waikutta: Enst owat ruskat orbit Kuin
duomion julista, Ja riisu syndein werhot Ja
wihan ilmoitta.

6. Jost Herran pelko alka Ja sydän awa-
tan, Suruttomuden malka Myös silmäst tem-
matan: Sitt' toiset mustat orbit Dikias katu-
mures Heil anda mustat werhot Juur mur-
hen khyneles.

7. Sitt' nouse walkiat orbit Ja armon ju-
lista Wanhuriskauden werhot Tuo päälle puet-
ta, Kosk' halun hengellisen Jo sydän käsittä
Ja armon terwellisen Jo turwiin ennättä.

8. Elävän uskon kautta Ne päälle puetan:
Sowinnon weri autta Ett ander anetan, Kaik
weriruskat synnit Jost laki ilmoitta, Ja duo-
mise kaik' tynni; Mutk' armo wapahta.

9. Viel wakewit on orbit Kuin owat kie-
jawat Wihan Adamin werhot Ne poses riis-
sumat, Juur Hengen pnhityres. Ja pelwoll' ku-
ritta, Ja armon lohduitures Sitt' jälle wirwot
ta.

10. Ne wäkewät nyt kulle Jo kaikkijn jäse-
nijn, Saastaisen ulosulke, Pyhyteen saatta-
nijn, Sek' sielun woinat parhat Laidon ja
tahdon myös, Ja omantunnon harhat Myös
ojenda siin työs.

11. Viel ruumin jäsenetkin Tai armo py-
hittä, Kormain ja silmäin retkiin Se itsens le-
wittä, Ja kormain kuulon awa Nun silmäin
näön myöt, Tutkiman yhtä haawa Jumalan
armon työt.

12. Min pyhittä myös kielen Ja kaikki jä-
senet, Min uudista myös mielen: Ja niill kuin
wähewät Jäll uuden woiman anda Tai armo
wäkewä, Ja rauhan tygö kanda, O suloißt
elämä!

13. Jos yhden Sielun haawat Min armos
paratan, Kost liikuturen saawat, Ja armold
wallitan: Min parhat liikuturet Myös monda
käsittä, Kost' armon vaikuturet Mond Sielu
herättä.

14. Silloin ne voimalliset Maan ymbär kul-
kewat Ja duomiot hengelliset Myös myötä seu-
rawat Ja armon woima suuri: Siis ne on
kirjawaat Ja wäkewät myös juuri Kost war-
hain nousewat

15. Kost' liikuturen tuulet Pääll peldoin pu-
halda, Ja sä sen humun kuulet Min silmäs
nähdä saa Kuing laiho nöyrän notku Kuing
ryöppy kukoistus, Ny aaldo toisen jatka, Siit
sull on riemastus.

16. Et' elos hengellises Ol' suurembriemu
wiel Kuin JEsus Sielui lisa, Jotk liikuturen
tiell, Nöyränä kukoistawat Ja armos mahwi-
stu Jumalaa kunnioittawat Ja hnyäs kukoistu.

17. Tul' rakas JEsu, auta, Sun elos mah-
wista

wista Nyt armon tuulen kautta Ett hywääs
Lukoista, Ja hedelmitä kanda, Sun armos
voimalla: Tain ajan Herra anda, Jos tah-
dot rukoilla.

18. Wiimeisell elon ajall Ohdacket poldetan,
Ja nisut kuin on hajall Sitt yhteen saateran
Suur Herran elon aittaaan: Ei myrskyt mu-
renna Eik tähtkääpaitä taita, Kuin armo wah-
wista.

19. Sitt' Taiwan ilos saawat Kaick Herra
ran walitut, Kuin Herraa kunnioittawat, Wei-
sata weisu uutt': Sijs kistos, kunnia olkon
Zumalall ainoall, Ja Hänen waldans tulkon
Suurexi lawiall!

Gal. Korckian Weisun 4: v. 16.

Nouse pohjatuuli, ja tule lounatuuli, ja
puhalla minun yrittäjäni läpize, että sen
yrittäjäni luotaisit 2c.

Zach. 6: v. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.

Ensimmäisten ratasten edessä olit ruskat
orbit, ja toisten ratasten edessä mustat orbit;
mutta kolmanden ratasten edessä walkiat or-
bit, ja neljännen ratasten edessä kirjawat
wäkewät orbit 2c. Ne owat neljä tuulda
Taiwan alla, jotka tulewat ulos, että he
astuisit kaiten maan Halligian eten 2c. Ego
ne jotka pohjaan menewät, andawat mi-
nun Zengeni lewätä pohjan maalla.

Nelijäs Wiersti.

Hengellisistä myrskystä ja rajun ilmoista.

B. c. Niskan Herran sydämessä 12.

Kosk hengellisist myrskystä, Nyt tutkistelo
la mielin: Nijn armon myrskyt ensinä
Wiel tule duomioon wäliin; Muut' sit
ten duomiot angarat, Kuin Herran myrskyt
pauhawat, Kaick kumoon kaändä sekin.

2. Ne armon myrskyt vielä on, Kuin kuri-
tuyell paina Sielun ja ruumin kammion Wiel
armon ajas aina: Jos ne myös owat kowem-
mat, Ja tundo rusikoikewat, Arctioin ja Sun-
nundaina.

3. Nijn kuiteng armon ajasa Kuin Sielu
pelwon otta Suur armo wiel on tarjon, Kosk
hän myös usko totta, Ja hartaast Herraa ri-
koile, Jesuren tygö pakene: Lai myrsky waa-
ti kottia.

4. Se oikia koto Taimasa On Herraa pel-
kämäisill, Tääll owat myrskyin waiwasa Wai-
woilla kaickinaiisill: Siis se kuin Hengen hädät-
saa, Ja synnin tiellä palaja, Ja pyrki armon
reisull.

5. Jos myrskyt owat kowemmat Juur hen-
gellises hädäs; Nijn ne on myöskin kyrimmet
Nost ylös synnin wedest: Täs hädännö pake-
ne Turwan työ juosten riendäne, Saad' ar-
moo armon kädest.

6. Nijn Sielu raukat hädäsäns Jesuren
tygö huuta: Hänell on walda kädesäns, Ei
Sielu löydä muuta, Kuin duomion ike tohd-
nans,

näns, Ett hukkan tulla tekoinens Ellei hän ru-
koill' suita.

7. Kuin sitten JESUS armahda, Niin päi-
wän paisten anda, Ja myrskyn kauwas kar-
kotta, Ja armon tygö kanda, Sijn synnit an-
der annetan, JESUYEN werell temmatan Se
Sielu armon randaan.

8. Ach kuinga sitt on suloinen Min armon
tykön olla: Sijn JESUS anda tywenen Ja
Hengen rauhan tulla, Sitt Sielu lepä lewo-
sa. JESUYEN armon helmasa; Eik tahdo syn-
nin suolla,

9. Waan armon retke waelda, Ja kallioll
huonens lasse, Jos myrskyt sitt myöds puhalda,
Niin ei se kaadu koskeen; Sill kalliell se on
rakettu, Ja armon kautta wahwistu, Min jo-
ka armon hetken:

10. Ne myrskyt kuin sitt' seurawat, On us-
skon koeturet, Jos nekin palion pauhawat,
Niin kait' myöds kuusuret Min HERRAN armost
hillitan Ja armo saatta tywenen, Ja uskon
wahwisturet.

11. Mut duomion myrskyt angarat Kuin hir-
muisemmas pauha. Ne huonen kyll kufista-
wat, Ja saatta tuonen kauhaan. Sen surutto-
man syndisen, Kuin sannan päälle raketen On
synnin roistoi jauhan.

12. Lai duomioin myrskyt hirmuinen Myöds
Babylonin karta *), Sen langemus on su-
ruinen Niill, kuin sen matkan saattan On,
hengellisell huorudell, Ja töittens pääll uskal-
luyell, Ja wainomisen vaatteill.

13. He langemusta surewat Ja taamban pel-
wost seisso; Mut HERRAN kansat laulawat, Ja
kijtos

*) Ilmäsijäs Kirj. 18: 2, 8, 9, 10.

fijtos wirsi weisa: Sitt ihoikewat riemulla
Wanhurskauden waatteisa Wihdoin Karigan
häisiä.

14. O Herra Jesu Suloisin Tul' auvem
nytkin wielä: Mailman wainon myrskytfin Jo
Herran pelwoll tiellä: Saat Sielui Sanas
oppiman, Jumalan Sanan seuraman, Ettei
heit kaollos niellä.

15. Wanhurskauden auringo Suo kaitill
wielä koitta, Jotk' armon walon myötäns
tuo Ja autuutehen hoitta: Jumalall fijtos,
ylistys! Ja kaitil kansoill mielistys Herralle
fijtoist soitta.

Es. 27: v. 8.

Sinä duomiget heitä määrällä, Ja kir-
wotar heitä sitte kuins. angaralla tuulellas
olet heitä murhelligeri saattanut, koska idäs
stä tuule. Se on: Nuringon koitosta.

Esa. 54: v. 11.

Sinä raadollinen, kowalda tuullda hääs
lytety, ja sinä turwatoin; kazo, minä pa-
nen sinun tiwes niinkuin kaunisturen, ja
tahdon sinun perustures Saphireillä lasse.

Esa. 25: v. 4.

Sinä olet heikkoin wäkeröys ja köyhäin
wahwus heidän waiwoisansa, myrskysä
turwa, warjo heldejä, koska tyrannit ju-
nistuwar, niinkuin rajuilma seinää wastoin.

Matth. 7: v. 24, 25, 26, 27.

Sentähden jokaigen, kuin minulda näs
mät puhet kuule ja ne teke, werran minä
toimelliseen mieheen, joka huonensa kalliolle
rakensi, ja jate langetis, ja wirtat tuli, ja
tuulet

tuulet puhalsit, ja sitä huonetta syksäsit, jos
ka ei kuitengan kutistunut: Sillä se oli kals-
liolle perustettu. Ja jokainen kuin kuule
minulda nämät puhet, ja ei tee niitä, hän
werratat tyhmiään mieheen, joka huonens
lannalle rakensi. Ja sade langes, ja wirs-
tat tulit, ja tuulet puhalsit, ja sitä huoneta
syksäsit; Joka kutistui, ja sen langemus
oli juuri.

Wijdes Wirsi.

Hengellisestä elon ajasta vielä armon aicana.

B. c. Ilotkani nyt tähän aikaan 10.

Eli myös: Kost murhe ja waiwa päällem 10.

1.

Kuin elon aika edes kün Nijn päivän
päist' on kirkas Eik musti pilwei Lai-
was näy Jokainen teke Wirkans: Jos
lateet päälle langemat Nijn auringo jäll kui-
wa; Mut mustain pilwein pauhinat Ne saat-
ta elon uiman.

2. Nijn hengellises elosa Jokainen Wirkans
teke, Kuin waan on oikein wirasa, Ja päi-
vän paisten näke; Mut sokia ei näe ensingän
Kuing kirkkaast auring paista: Sill yöcköin se
on näköinen, Joill pimens se loista.

3. Ne musti pilwei pelkätät Nuringon päi-
stes parhain, Ja wainomaan niit riendätät,
Kuin ehi armo warhain: Ne nisun sano oh-
dacker, Ettei ol' filmi nähda, Ja ohdacken jäll
nisupäär: Näin wäärä duomio rehda.

4. Mut oikiat elon leickajat Joill filmät o-
wat

wat walos, Ne ihasturen parhan saa, Kuin
nisu kassa jalost: Ne päivän paistest ihaastu
Ja Jumalata kisttä: Siit heidän toiwons ku-
koistu, Kuin saawat wirjast niistä.

5. Jos sateet myöskin pääl langewat Ja kyn-
neleihin saatta: Nijn he ain kuiteng toiwowat,
Ett' Herra itkun laatta: Ja armon auring
kynnelet Jäll paistellans pois wetä He Herra
ran armo ehiwät, Nijn ei heill' ole hätä.

6. Jos mustain pilwein pauhinat Jäll saats-
ta elon uiman, Ja märjät saatta elon maat,
Ett ei woi kohta kuivat: Nijn heill on maja o-
dotta, Ett pauhinat pois riendä: Heit' aina
Herra johdatta Ja kowan hymät käändä.

7. Mutt niinkuin elon ajasa Ei kaicki elos
leikka; Waan kuiteng ei ol' laiskana Kuin mu-
sta pären seikko: Waan muutammat, siin kui-
wudes Leikkait wirwottawat, Ja kastett' kan-
da astioinens, Tarperi ammundawat.

8. Muutammat yhteen sirowat, Muutammat
rätki poimi, Muutammat teke kubilat, Kuin
heill on hymä toimi: Muutammat teke kaxxejoit,
Muutammat rygö kanda, Muutammat teke hars-
tuloit Muutammat ylösanda.

9. Nijn hengellises elosa Muutammat elo nijs-
tä: Kuin wirtat owat wirasa; Josk armo yhe-
teen listtä, Ett' toinen toisens siwusa Riendä-
wät yhteen määrään, Heill klappuri on hel-
masa, Kuin pääse elon ääreen.

10. Nijn rukouzell klappawat, Ett sirpin te-
rä kartuis, Sitt jällens elos leikkawat, Juur-
ndyrimmisä hartiois: Tai leikkaitten tapa on
Nyt elos hengellises: He löytävät myöskin juo-
sion Kuin Herra armoo listä.

11. Täs muutammat tuo wirwotust Myös
esirui

esirukouwill, Ja rackauden kukoistust Sydä-
men riemastuyill, Joll toden toder todista, J-
loige rackaudest, Ja HErran Nimee kunnioit-
ta, Se wirwotta wastuudest.

12. Muutamit ajallisis myös Työn tekidit
wirwottawat Jost HErran Sanan owat työs,
Jost elaturen saawat. Kuin rackaudest annetan
Jumalan Sanan tähden, Se wirwotuyen so-
weljan Tuo julki kaitkein nähden.

13. Muutamit elon siteitä Tuo toisten neu-
womisell, Joit siteill armo yhdistä Ja rackaut-
ta lisä: Jumalan Sana runsammay Niin tu-
le Sieluin keskell, Ja Sielut tule hartaammay
Eik rakennusta esiel.

14. Täs tawattomi neuwotan, Ja heikko-
mielijille Lohdutust työ kanneltan, Holhomist
suodan nille, Kuin heikot owat kärsimään:
Täs hengaelliset Psalmit Kukoistuwat myös
weisaten Elon siteiri walmit.

15. Ne täkärpäitä nouckiwat Jumalan
Sanan Saarnast Ja sydämihins painawat
Nuhteist myös teke waarnan, Ettei he sydänd
hajotais Mailman rackauteen Jot' erytyreen
wasotais: Käändywt kuuliaisuteen.

16. Kuin kar ja kolme kokoon käy Jesuyen
Nimeen aina: Niin hajotust ei enä näy, Kuin
HErra armons laina: Niin hengellisi kuhiloit
Arion kautt wielä tehdän: Jos ei saad' aina
kanejoit, Ett pylwet joutu nähden.

17. Eläväis Seurakunnasa Ne kawiät olit
walmit Enst-christittyiden seasa, Weisattin kii-
tos Psalmit Viel silloin yhdest sydämmest Ja
yhdest Sielust aina; Mutt lopun ajan kylmy-
dest Suur hajotus jo paina.

18. Kuitengin elo kanneltan Yhteisijn kawe-
joihin;

soihin; Kuin lapset kasteen saatetan: Ja nuorukaisien hoimijn On rippi, schoulut raketut Jäll liiton uudistukseen, Parhain pain ne on aivotut: Suo Jumal menestyren.

19. Sijn hattuloica tehdän myös Neuvoill ja varoiturill: Jos vanhemmat on armon työs, Ettei he pahennurikl Ann' lapsens, pahan mailman Autuden tielä saatta Ja turhas me nos kasmaman: Kuritus tämän laatta.

20. He kawejoin ylösandaxat, Koss lapsens uhra HErrall, Heidän kansans rukoilewat Heit siuna monell kerrall: O rakas JESU armahda Ett näisä moneld puuttu, Jotk ei pahutta karmahda: Jost HErran armo suuttu.

21. Wiimeistä elon aika myös, Se henges i kätöike Jot' aina ombi armon työs Ja igens ahkeroise: Ettei he jouduis ohdacker, Jotk kimpuun sidotahan, Ja poldetan juur tuliser, Kuin wihdoin kaatan maahan.

22. Kas' nämät elon tarwe työt, Kuin HErra armonš anda, Nyth Christittyiden seura myöt: Sijn toinen toisens kanda Myös kuormat, hywä rackaus Christusen lain täyttä: O JESU suomeil walistus, Raick asiat parhain täyttä.

Luc. 10: v. 2.

Elo rosin on paljo, waan ryömäke on wähä: Rukoilkar sijs elon HErra, ryömäke te lähettämään elonša.

Joh. 4: v. 35, 36, 37, 38.

Ettäkö te sano: wielä owat neljä kuu kaurra ja elon aika tule? Rago, minä sanon teille. Nostakar silmänne ylös, ja katokar wainioita: Sillä ne owat jo waltiat elon ajari, Ja joka niittä, hän saa palkan, ja kos

So hedelmän ijankaikkiseen Elämään: Että
Elyväjä ja niittäjä ynnä iloitsit.

Gal. San. I. Kirj. 20: v. 4.

Kylmän tähden ei tahdo laiska kyndä:
Sentähden hän elon aikana kerjä, ja ei laa
mitän.

Gal. San. I. Kirj. 10: v. 5.

Joka Suuella koko, hän on toimelli-
nen; mutta joka elon aikana maka, hän tu-
le häpiään.

Kundes Wierfi.

Sen wijmeisen elon ajan waarasta ja
wirtotuksesta.

B. c. Eija mun Sielun juur iloist 2c.

I.

Sijn kauwan kuin ihmiset tottyvät mail-
man retkiin Niin ei he mielestän kulje
wijmeisiä hetkiä, Eik ajattele ja tutki-
stele, Ett täsä on elämän, kuoleman tie mail-
mas.

2. Ne kuin täs ajasa kuoleman tietä kulke,
So niitten kadotus silloin tule julki; Mut wirt-
wotus iäll on elämän tiellä, Ja iäinen autuus
itt annetan siel juur Laimas.

3. Kuing ihokukin täs elon ajan käyttä Se
ikens wijmeises elon ajasa nähtä, Jok' kylwä
Toiruutt ja niittä wäärhytt, Sen elon aika on
synille myyt Läs elos.

4. Jok' täsä mailmas hekumas myöskin elä,
Se tieten so kulke aiwan kuoleman tielle, Sen
huwitus lie myös mailman tie, Jok' ijankaic-
kiseen kuolemaan wie Sijn waaras.

5. Kuin

5. Kuin jyvää, mies ennengin Sielullens
tyhmästä janoi, Ja mailman tavara hekumas
myöskin janoi, Mun Sieluni työ, se sull nyt
on työ: Mutt samana päivänä tuli yr yö Kuin
kattais.

6. Niin turha on mailman ilo, ja koko juttu,
Yr hetki sen kattaise kaick: Sitt kaicki puuttu;
Ei hengellist, ei taimallist Ol' ekinet koskan:
waan ruumillist Mailmas.

7. Mutt Jumalan lapses kuin kyndäwät
hengellistä, Ja työtä tekewät hengesä surulli-
sta; Ne ikäwöise ja ahkeroise Täs ensin: ja
sitten wast riemuikewat Taimas,

8. Jo kuitengin ennengin lohdutetan par-
hain Myös Hengen ilos, kuin armo ekivät
warhain, Mutt' sitt' on riemu ja ilon humu,
Kuin Taimasa ijäinen elämän kruunu Myös
saadan.

9. Wanhurikat silloin kuin auringo kiihdä-
wät siellä, Waick täsä mailmas on ollet kuin
ohdackein tiellä, Joit wihaisit, ja wainoisit,
Ja monilla pilkoilla häwäisit Mailmas.

10. Mutt' ohdackes sidotut lyhteisiin, heite-
tän päihin, Ettei he ol' armo armon ajalla
ekin: Siel itku ja woi, sill suruisen toi Kuin
kaiken ilonsa tääll ylös joi Mailmas.

11. Siel hammasten kiristys piukotta ham-
bain juuret, Ja tulinen päki tuo ahdisturet
suuret; O ikävä työ! o ijäinen yö! Kuin nyt
jumalattomain ymbär yö Sijn kuollos.

12. Ei helppo ol' ensingän iäsenden listaturist
Sill sidotut kädet ja jalat on ahdisturist: Ei
kielikan saa yhtä pisara, Ei sormen märkhytt;
waick kuumoitta Sijn liekis.

13. Sill ohdackeill on juur hirmuinen elon
palkka,

palsta, Niin viimeisin hetkijn, kuin Herran
tuomio aika, He kylwö teit, paljait ohdackeit
He lihassa khywit, ja ohdacker jait Mailmas.

14. Siis turmeluxen nyt iäsis aigois niis-
tä, Ja kadotuxengin tulesta woi, woi siittä: O
syndinen tauk, jo synnistäs tauk', Niin kau-
wan kuin armon ovi on auk' Täs elos.

15. Se kuin nyt käändy ja sydämeist Herran
eki, Sen pelasta armo siit hirmuifest ohdackein
pähist: Ne elon aittaan, siit kootan waan Kuin
Sielu sen sulan armon on saan, Ja kasma.

16. Kuin nisuinen jyvä, ja hedelmitä kanda
Wanhurskaudes ja pyhydes: Herran anda Heill
Taiman majan, ilon haminan, Sill piiskuisell
kaumall myös waldakunnan Ja woiton.

17. Siis viimeinen elon aika on wirwotus
niille, Jotk ei jumalattomutt mailman kansa
wiillä, Waan menos pyhä, jumalijudes Ain
waelda armost walittuin ties Täs elos.

18. Ne ikäwöihewät viimeist elon aikaa Ja
Jesuren tulon ymbär mailman kaicken, O
Jesu lähen' ja waiwoi wähen' Sun Walda-
kundas omistaden! Ja, Amen.

Matth. 13: v. 40, 41, 42, 43.

Nijntuin siis ohdacker haetan kokoon, ja
rullella polderan, niin pitä myös tämän maan
ilman lopulla oleman. Ihmisen Poika lähete-
tä Engelinsä, ja heidän pitä kokoman hänen
Waldakunnastansa, kaikki pahennuxet, ja
ne jotka wäärystä tekewät, ja heittäwät heidän
tuliseen päziin! Siellä pitä oleman ikä
ja hammasten kiristys. Silloin pitä Wans-
hurstat kysdämän nijntuin auringo heidän
Jlänsä Waldakunnasa: Jolla on korwas
kuulla, & kuulkam